

Nebi Sallallahu Aleyhi ve Sellem'in Halîfeliği Neden Ehl-i Beytine Kalmadı?

NEBÎ SALLALLAHU ALEYHÎ VE SELLEM'İN HALÎFELİĞİ NEDEN EHL-İ BEYTİNE KALMADI?

İmâm İbnu'l-Kayyım rahimehullah şöyle der:

'Halîfeliğin, Nebî sallallahu aleyhi ve sellem'in Ehl-i Beyt'ine değil de öncelikle Ebû Bekir, 'Umer, 'Usmân'a nasib olmasının sırrı -Allah en iyi bilendir- şudur: Eğer Nebî sallallahu aleyhi ve sellem'in ölümünden sonra halîfeliği Ali üstlenseydi. İnkârcıların: O bir kraldı, krallığı Ehl-i Beyt'ine mîrâs kaldı, demesinden korkulurdu.

Allah böylelikle onun risâlet ve nubuvvet makamını bu şüpheden korudu. Hirakl'in Ebû Sufyân'a söylediği sözü düşünsene! Demişti ki: 'Onun babaları arasında bir kral var mıydı?' Ebû Sufyân: 'Hayır!' dedi. Bunun üzerine Hirakl: 'Eğer babaları arasında bir kral olsaydı, diyecektim ki babalarının krallığını istemektedir.' İşte Allah onun yüce makamını babaları ve Ehl-i Beyt'i arasında bir krallık şüphesi bulunmasından böyle korudu. -Allah en iyi bilendir- ona ve diğer nebîlere mîrâsçı olunmamasın sırrı da budur. Yani, bu şüphenin önünü kesmektir. Ta ki, hakkı iptal etmeye çalışanlar, nebîlerin evlâd ve vârisleri için dünyalık toplamak peşinde olduklarını sanmasınlar. Nitekim insan bunu nefsi hakkındaki zühdünden ve malını evlâdına ve vârislerine mîrâs bırakmak istediğinden dolayı yapar.

Allah nebîleri bundan korudu ve onları, vârislerine mal cinsinden bir şeyleri mîrâs bırakmaktan men etti. Tâ ki töhmet zâil olsun ve Allah'ın ve rasûllarının hüccetlerine meyledilsin. Nubuvvet ve risâletlerinde aslen hiçbir şüphe kalmasın. Ama Ali ve peygamberin Ehl-i Beyt'i [daha sonra] hilâfeti üstlenmişlerdir, denilemez. Çünkü daha önceden bunun bir krallık ve mîrâs olmadığı, onun ancak nubuvvete halîfelik olduğu, buna da [îmanda ve amellerde] önce ve öncü olanın müstehak olduğu açığa çıkmıştı. Ali'ye gelince, kendi [halîfeliği] vaktinde ümmetin en önde geleni ve en fazîletlisi oydu. Ümmet içinde o vakit hilâfeti üstlenecek ondan daha evlâ ve ondan daha hayırlı bir kimse yoktu. Böylece bâtil ehlinin bu şüphe ile eline hiç birşey geçmemiş oldu. Hamd Allah'ındır.'

Bedâiu'l-Fevâid, Dâru Âlemi'l-Fevâid Baskısı, sayfa: 1168 Tahkîk: Ali b. Muhammed el-Umrân İşrâf: Bekr Ebû Zeyd